

[Økonomiministeren.]

ning. Men i løbet af nogen tid er der grund til at tro at der samtidig vil komme en begrænset stimulans til eksporten; således at vi på mellem-lang og lidt længere sigt kan regne med, at devalueringens virkning er neutral i forhold til betalingsbalancen. På tilsvarende måde viser de vurderinger, vi har kunnet foretage, at devalueringens virkning i forhold til beskæftigelsen må regnes for at være neutral. Ønsket om at få gennemført en økonomisk politik, der effektivt i 1978 reducerede vores betalingsbalanceunderskud, er derfor fortsat begrundet, og ønsket om, at dette skulle ske på en sådan måde, at det ikke førte til en øget ledighed. en mindsket beskæftigelse, er også fortsat begrundet. Derfor er baggrunden for regeringens ønske om at få sin økonomiske politik igennem uforandret og upåvirket af devaluering.

Christoffersen (V):

Jeg har kun tre korte bemærkninger. For det første vil jeg meddele, at vi vil stemme imod de fremsatte dagsordensforslag. For det andet vil vi undlade at stemme vedrørende de stillede ændringsforslag, idet vi ikke betragter den reelle behandling af lovforslaget eller ændringsforslagene som afsluttet. Og for det tredje skal jeg bede om, at forslaget til tillægsbevillingslov må blive henvist til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Poul Schlüter (KF):

Vi anbefaler, at man stemmer imod de to dagsordener. Med hensyn til ændringsforslagene har vi besluttet at ville undlade at stemme, idet vi mener, at vi stadig befinder os i en forhandlingssituation. Vi ønsker i øvrigt fornyet behandling af tillægsbevillingsloven i finansudvalget, inden vi kommer til tredje behandling.

Freddy Madsen (DKP):

Der er et enkelt punkt, som jeg godt vil sige noget om. Det drejer sig om det dagsordensforslag, som er fremsat af fremskridtspartiet. Det er jo fremgået meget klart af, hvad jeg har sagt, at vi er modstandere af den devaluering, der er foretaget. Vi har den indstilling, at uanset hvem der fremsætter dagsordensforslag, så stemmer vi for dem, hvis vi i

øvrigt er enige i deres indhold, og i konsekvens heraf vil vi stemme for fremskridtspartiets dagsordensforslag.

Men det giver mig i og for sig anledning til – også fordi der ikke vil blive mulighed for det senere – lige at komme med et par bemærkninger om et af de forslag, som har ligget til behandling i det politisk-økonomiske udvalg, nemlig det, der hedder nr. B 61, forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af arbejdsløsheden og tilbagebetaling af udlandsgælden. Jeg noterede mig forleden, at hr. Glistrup talte varme og dybtfødte ord om arbejderne forhold og om de modbydelige angreb, som regeringen har foretaget på arbejderlønningerne. Der er ikke nogen i denne sal, der er i tvivl om, at vi ikke ser med særlig venlige øjne på regeringens forslag. Men jeg må til gengæld sige, at det forslag, som fremskridtspartiet har lagt frem her, det trodser enhver beskrivelse i retning af at plyndre først og fremmest arbejderbefolkningen i dette land. Jeg kan godt forstå, at fremskridtspartiet selv har forhindret, at der blev skrevet betænkning om det forslag. Men jeg synes, det fortjener at komme til en bredere offentligheds kendskab, hvad det faktisk indeholder. Selv om vi har oplevet meget med fremskridtspartiet, så må jeg sige, at når man læser det, så bliver man alligevel forundret. Hvad er det, det indeholder? – ud over de beskedne skattelettelsesforslag, som jo skal betales ved nedskæringer på alle de områder, hvor almindelige mennesker får gavn af bevillingerne. Jeg skal ikke gennemgå det, det kan vi gøre ved en anden lejlighed; vi ved udmærket, hvad det drejer sig om, hvor de 17 mia kr. skal spares. Men hvad er der så mere? Direkte et krav om, at nu skal arbejderne arbejde 2 timer mere – gratis! De må ikke kræve lønforhøjelse for det. Det er indholdet i det forslag, som fremskridtspartiet har stillet. Og lønningerne? Ja, de skal jo sættes ned. Akkordsatser og andre ydelser skal nedsættes med 2½ pct., altså direkte lønnedgang. Med hensyn til sygedagpengene skal man selv betale de 2 første dage. Ja, end ikke arbejdsløshedsunderstøttelsen går ram forbi. Den skal også sættes ned. Man ved udmærket, at en sådan rabiat og asocial politik vendt imod arbejderklassen her i vores land naturligvis ikke vil gå upåagtet hen, og derfor skriver man – jeg citerer fra fremskridtspartiets forslag fra punkt 11:

»For at undgå, at et mindretal af ekstremi-